

Sygn. akt: KIO 254/20

WYROK
z dnia 24 lutego 2020 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: **Monika Szymanowska**

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 lutego 2020 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 10 lutego 2020 r. przez wykonawcę Mostostal Kielce S.A. w Kielcach w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Gminę Śrem przy udziale wykonawcy B4 Sp. z o.o. w Warszawie przystępującego do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. oddala odwołanie,
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża wykonawcę Mostostal Kielce S.A. w Kielcach i zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 10 000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych) uiszczoną przez wykonawcę tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1843) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Poznaniu.

Przewodniczący:

.....

U z a s a d n i e

wyroku z dnia 24 lutego 2020 r. w sprawie o sygn. akt: KIO 254/20

Zamawiający – Gmina Śrem, Plac 20 Października 1, 63-100 Śrem, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn.: „Budowa kładki pieszo-rowerowej nad kanałem ulgi rz. Warty oraz wanny żelbetowej pod mostem zabezpieczającej przed wodą dziesięcioletnią”, o ogłoszeniu o zamówieniu publicznym opublikowanym w dniu 4 grudnia 2019 r. w Biuletynie Zamówień Publicznych pod numerem 631105-N-2019, zwane dalej jako „postępowanie”.

Izba ustaliła, że postępowanie na robotę budowlaną, o wartości poniżej kwoty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1843) zwanej dalej jako „p.z.p.”, jest prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego.

W dniu 5 lutego 2020 r. dokonano wyboru oferty najkorzystniejszej w postępowaniu, zaś w dniu 10 lutego 2020 r. odwołanie wobec czynności i zaniechań zamawiającego wniósł wykonawca Mostostal Kielce S.A., ul. Ks. P. Ściegiennego 280, 25-116 Kielce, dalej zwany jako „odwołujący”.

Odwołujący we wniesionym środku zaskarżenia postawił zamawiającemu następującego zarzuty naruszenia (pisownia oryginalna):

1. art. 89 ust. 1 pkt 7b PZP oraz art. 7 ust. 3 PZP polegające na zaniechaniu czynności odrzucenia oferty złożonej przez Wykonawcę B4 Sp. z o.o. pomimo złożenia wadium przez tego Wykonawcę po terminie wskazanym w SIWZ,
2. art. 91 ust. 1 PZP oraz art. 7 ust. 3 PZP poprzez dokonanie wyboru oferty, która nie mogła być uznana za ofertę najkorzystniejszą w Postępowaniu, albowiem podlegała ona odrzuceniu,
3. a w konsekwencji naruszenie art. 7 ust. 1 PZP poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, proporcjonalności i przejrzystości.

Wobec powyższego odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu: unieważnienia czynności wyboru oferty złożonej przez wykonawcę B4 Sp. z o.o. w Warszawie jako oferty najkorzystniejszej w postępowaniu, dokonania ponownego badania i oceny ofert, w tym odrzucenia oferty złożonej przez B4 Sp. z o.o. w Warszawie oraz wybór oferty odwołującego jako oferty najkorzystniejszej. Ponadto wniesiono o zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego oraz o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wskazanych odwołaniu.

W uzasadnieniu wniesionego środka ochrony prawnej odwołujący podniósł co następuje. Zamawiający na podstawie analizy swojej dokumentacji księgowej ustalił, że kwota wadium wniesiona przez firmę B4 Sp. z o.o. w Warszawie została zaksięgowana na rachunku zamawiającego w dniu 20.12.2019 r. o godz. 21:43, tj. po upływie terminu składania ofert. Na tej podstawie zamawiający w dniu 30.12.2019 r., zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 7b p.z.p., odrzucił ofertę wykonawcy z postępowania. W odwołaniu wniesionym drogą mailową firma B4 Sp. o.o. wskazała, że w dniu 19.12.2019 r. dokonała przelewu natychmiastowego, który powinien zostać zaksięgowany następnego dnia przed godziną 12:00. Ponadto na wezwanie zamawiającego bank obsługujący rachunki bankowe Urzędu Miasta w Śremie poinformował go, że kwota wadium była dostępna na rachunku w 19.12.2019 r. po godz. 21:23, ale z datą księgowania 20.12.2019 r., na podstawie tej informacji zamawiający w dniu 08.01.2020 r. postanowił unieważnić czynność odrzucenia oferty wykonawcy B4 Sp. z o.o. w Warszawie.

Odwołujący wskazał dalej, że wadium ma zabezpieczyć ważność oferty na czas udziału wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Przy tym wadium jest właściwie i skutecznie wniesione tylko wtedy, gdy zamawiający ma możliwość dysponowania wadium, niezależnie od formy jego wniesienia, od momentu upływu terminu składania ofert. Ponadto wadium jest skutecznie wniesione wtedy, gdy odpowiada wszystkim wymaganiom zawartym w przepisach ustawy Prawo zamówień publicznych. Tym samym, zgodnie z dyspozycją art. 45 ust 3 p.z.p., wadium winno być wniesione przed upływem terminu składania ofert. W doktrynie i orzecznictwie uważa się, że termin ten zostanie zachowany, kiedy wadium wniesione w pieniądzu, zgodnie z art. 45 ust. 7 p.z.p., zostanie wpłacone przelewem na rachunek bankowy zamawiającego i kwota przelewu znajdzie się na rachunku przed upływem terminu składania ofert. Zatem w ocenie odwołującego wniesienie wadium następuje w chwili uznania (zaksięgowania) kwoty wadium na rachunku bankowym zamawiającego.

Odwołujący dodał, że wykonawca powinien dokonać przelewu środków pieniężnych ze stosownym wyprzedzeniem, uwzględniając ryzyko związane z czasem trwania rozliczeń międzybankowych. Bank dokonujący operacji finansowych używa określenia „data księgowania”, wskazując dzień, miesiąc i rok oraz godzinę, minutę i sekundę dokonania czynności. Natomiast gdy środki pieniężne wpłyną na rachunek zamawiającego po upływie terminu składania ofert należy uznać, że wadium nie zostało wniesione w terminie, a oferta wykonawcy podlega odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 7b p.z.p.

Dalej odwołujący zauważył, że dokument pn. „potwierdzenie otrzymania przelewu” przedstawiony zamawiającemu przez bank jest bardzo nieprecyzyjny i nie wskazuje daty i godziny zaksięgowania kwoty wadium na rachunku zamawiającego. W dokumencie tym jako „data operacji” i „data waluty” został wskazany dzień 20.12.2019 r., zaś jako dzień

sporządzenia dokumentu jest wskazana data 19.12.2019 r. godz. 21:23:40, co jest niezrozumiałe ze względu na godziny pracy banku. Co więcej, dokument ten został potwierdzony za zgodność z oryginałem przez pracownika banku pomimo, że nie został on przez nikogo podpisany. Nieprawidłowo też wskazano nazwę banku z jakiego dokonano przelewu - Spółdzielczy Bank Ludowy Śrem im. ks. Wawrzyniaka, a nie Bank Millenium. Powyższe oznacza dla odwołującego, że dokument ten jest niewystarczający do tego, aby stwierdzić bez żadnych wątpliwości, w jakim dniu i o której dokładnie godzinie została zaksięgowana kwota wadium na rachunku zamawiającego. Według odwołującego ma to istotne znaczenie tym bardziej, że zamawiający w uzasadnieniu decyzji z dnia 30.12.2019 r. stwierdził, że kwota ta została zaksięgowana na jego rachunku w dniu 20.12.2019 r. o godz. 21:43, czyli po terminie składania ofert w postępowaniu.

Odwołujący dodał, że biorąc pod uwagę, że wyjaśnienia banku obsługującego rachunki Urzędu Miasta w Śremie są niewystarczające, zamawiający powinien był uzyskać od banku wiarygodną informację o dokładnej dacie i godzinie (minucie, sekundzie) zaksięgowania na swoim koncie wadium wykonawcy B4 Sp. o.o. w Warszawie. Informacja ta jest niezbędna do ustalenia - bez żadnych wątpliwości - czy oferta wykonawcy jest prawidłowo zabezpieczona wadium, czy powinna zostać odrzucona. Zaś w przypadku braku takich informacji od banku zamawiającego, zamawiający powinien dokonać ustaleń w tym zakresie na podstawie własnej dokumentacji księgowej i odrzucić ofertę wykonawcy.

Odwołujący wskazał również na wyrok Izby z 11.06.2014 r. sygn. akt: KIO 1073/14, KIO 1088/14 i skonkludował, że w jego ocenie wykonawca B4 Sp. z o.o. w Warszawie wniósł wadium po terminie wskazanym w SIWZ, a więc jego oferta powinna zostać odrzucona.

Działając w imieniu i na rzecz zamawiającego odpowiedź na odwołanie w formie ustnej wniósł pełnomocnik strony wskazując, iż zamawiający wnosi o oddalenie odwołania w całości.

Skład orzekający, wobec spełnienia przesłanek art. 185 ust. 2 i 3 p.z.p., dopuścił do udziału w postępowaniu wykonawcę B4 Sp. z o.o., ul. Żwirki i Wigury 18, 02-092 Warszawa (dalej zwanego jako „przystępujący”), zgłaszającego przystąpienie po stronie zamawiającego, co nadaje mu status uczestnika postępowania odwoławczego.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi przez strony, konfrontując je z zebrany w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przedstawioną przez zamawiającego, w szczególności z postanowieniami ogłoszenia o zamówieniu, SIWZ, złożonymi ofertami i korespondencją prowadzoną w toku postępowania o udzielenie

zamówienia publicznego oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba ustaliła, że odwołanie mieści się w zakresie przedmiotowym ustawy p.z.p., zostało wniesione przez podmiot uprawniony, a także dotyczy materii określonej w art. 180 ust. 2 pkt 6 p.z.p., zatem podlega kognicji Krajowej Izby Odwoławczej. Wypada zaznaczyć, że skład orzekający podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwałach z 17.11.2017 r. sygn. akt: III CZP 56/17 i sygn. akt: III CZP 58/17, zgodnie z którym przez zaskarżenie wyboru oferty najkorzystniejszej należy rozumieć prawo odwołującego do kwestionowania zaniechania przez zamawiającego wykluczenia wykonawcy wybranego w postępowaniu, czy odrzucenia jego oferty.

Skład orzekający ustalił także, iż odwołanie podlega rozpoznaniu zgodnie z art. 187 ust. 1 p.z.p. i nie została wypełniona żadna z przesłanek o których mowa w art. 189 ust. 2 p.z.p., których stwierdzenie skutkowałoby odrzuceniem odwołania i odstąpieniem od badania *meritum* sprawy. Izba stwierdziła również, że odwołujący posiada legitymację materialną do wniesienia środka zaskarżenia, zgodnie z przesłankami art. 179 ust. 1 p.z.p.

Krajowa Izba Odwoławcza dokonała oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 192 ust. 2 p.z.p., który stanowi, że Izba uwzględni odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Skład orzekający – uwzględniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności po dokonaniu ustaleń poczynionych na podstawie dokumentacji postępowania oraz dowodów przedłożonych przez strony, zważając na okoliczności faktyczne podniesione w odwołaniu – stwierdził, że sformułowane przez odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Izby całość zebranego materiału procesowego wskazuje, w sposób niebudzący wątpliwości, że zamawiający prawidłowo zbadał i ocenił ofertę przystępującego jako ofertę najkorzystniejszą w postępowaniu.

Izba wskazuje, że zgodnie z art. 45 ust. 3 p.z.p. wadium wnosi się przed upływem terminu składania ofert, zaś w oparciu o art. 45 ust. 7 p.z.p. wadium wnoszone w pieniądzu wpłaca się przelewem na rachunek bankowy wskazany przez zamawiającego. Zdaniem składu orzekającego wadium zostanie wniesione w sposób prawidłowy o ile w wyznaczonym terminie nastąpi uznanie rachunku zamawiającego w wymaganej kwocie, co winno zabezpieczać ofertę w taki sposób, że zamawiający może zatrzymać wadium, gdy będą ku temu zachodziły uzasadnione podstawy. Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w uchwale

z 04.01.1995 r. sygn. akt: III CZP 164/94 „Spełnienie świadczenia bezgotówkowego następuje w dniu uznania rachunku bankowego wierzyciela, chyba że strony postanowiły inaczej”. Zatem to fakt znajdowania się właściwej kwoty pieniężnej na rachunku zamawiającego, przed upływem terminu na składanie ofert, przesądza o właściwym i skutecznym wniesieniu wadium.

Istotą rozpoznawanego odwołania była ocena, kiedy nastąpiło uznanie rachunku bankowego zamawiającego kwotą wadium przystępującego. Skład orzekający ustalił, że zamawiający, zgodnie z pkt 13.2. SIWZ rozdziału 13, pn. wymagania dotyczące wadium, wymagał, aby wykonawcy wnieśli wadium w kwocie 100 000,00 zł przed upływem terminu na składanie ofert, tj. do dnia 20.12.2019 r. do godz. 12:00.

Izba ustaliła dalej, że z materiału procesowego w postaci zaświadczenia z banku zamawiającego (Spółdzielczy Bank Ludowy im. Ks. P. Wawrzyniaka w Śremie) z dnia 02.01.2020 r. wynika, że wpływ na rachunek zamawiającego wadium przystępującego „został dokonany przez zleceniodawcę dnia 19.12.2019 r. o godzinie 21:23, jako przelew natychmiastowy. Wpłata na w/w rachunku była dostępna po wskazanej godzinie jeszcze tego samego dnia”. Natomiast data księgowania to 20.12.2019 r., co w ocenie banku oznacza, „że rozpoczynając dzień 20.12.2019 r. przelew od B4 sp. z o.o. był zaksięgowany na rachunku Urzędu Miejskiego w Śremie”. Do zaświadczenia dołączono wydruk potwierdzenia wpływu z systemu operacyjnego banku z datą operacji i datą waluty 20.12.2019 r.

W aktach znajdują się także dwa potwierdzenia wykonania operacji z banku przystępującego – Banku Millenium, z których wynika, że przystępujący za pomocą przelewu natychmiastowego w dniu 19.12.2019 r. (data waluty, data księgowania) dokonał przelewu kwoty wadium na rachunek zamawiającego. Ponadto na rozprawie złożono zaświadczenie z banku przystępującego potwierdzające, że przelew z dnia 19.12.2019 r. wysłany Express Elixir o godz. 21:23 został prawidłowo zrealizowany.

Z opisanych powyżej dowodów, które są ze sobą spójne i wzajemnie się uzupełniają, niezbicie wynika, że uznanie rachunku jednostki zamawiającej nastąpiło zgodnie z twierdzeniami zamawiającego i przystępującego, czyli dnia 19.12.2019 r. Odwołujący nie wywiódł żadnego kontrdowodu, który można byłoby przeciwstawić przedłożonym dokumentom, a w związku z tym, że były one spójne nie było podstaw do tego, aby odmówić im wiarygodności.

Z zaświadczenia wystawionego przez bank zamawiającego w dniu 02.01.2020 r., którego treść została potwierdzona drugim zaświadczeniem z tego banku z 14.02.2020 r., przedłożonym przez zamawiającego na rozprawie, wynika, że środki finansowe znalazły się na rachunku zamawiającego w dniu 19.12.2019 r., zatem przed upływem terminu na składanie ofert. Jak wyjaśnił bank w zaświadczeniu z 14.02.2020 r. „przelew dokonany był w

systemie Express Elixir, w którym udostępnienie środków dla odbiorcy odbywa się w trybie ciągłym niezależnie od godzin pracy banku. Ze względu na fakt, że przelew odebrany został przez bank po księgowym zamknięciu dnia, w systemie pola „data operacji” i „data waluty” ustawione zostały na kolejny dzień roboczy, czyli 20.12.2019 r.”

Z oświadczeń banku zamawiającego wynika, że godzina wykonania przelewu przez przystępującego spowodowała omińnięcie tzw. sesji bankowej, która polega na przetwarzaniu uznaniowych i obciążeniowych zleceń płatniczych przez banki. Technologia ta nierzadko skutkuje księgowaniem późniejszym, niż data faktycznego uznania rachunku odbiorcy konkretną kwotą (co zwykle następuje natychmiast), stąd wyjaśnienie banku zamawiającego, że kwota wadium (wpłata) była dostępna po wskazanej godzinie, tj. po 21:23 w dniu 19.12.2019 r., zaś samo zaksięgowanie przelewu nastąpiło 20.12.2019 r. Już ta okoliczność powoduje, że odwołanie nie posiada uzasadnionych podstaw. Bank jednoznacznie wskazał, kiedy fizycznie, materialnie, środki pieniężne były dla zamawiającego dostępne – od kiedy bank wchodzi w ich „posiadanie” – nawet jeśli informacje o zaksięgowaniu nie „nadażyły” jeszcze za transferem finansowym.

Tym niemniej samo zaksięgowanie wadium na rachunku zamawiającego również zostało dokonane przed upływem terminu na składanie ofert, co wynika z treści oświadczenia banku, iż „rozpoczynając dzień 20.12.2019 r. przelew od B4 Sp. z o.o. był zaksięgowany na rachunku Urzędu Miejskiego w Śremie” (*vide* zaświadczenie z 02.01.2020 r.). Zatem fakt zaksięgowania wadium nastąpił o godz. 00:00 dnia 20.12.2010 r., czyli na 12 godzin przed upływem wyznaczonego terminu na złożenie oferty.

Konkludując, w ocenie Izby z dowodów wynika, że nie tylko rezultat operacji finansowej, czyli uznanie rachunku zamawiającego w dniu 19.12.2019 r., ale także czas zaksięgowania transakcji finansowej na koncie zamawiającego, który wskazał bank w Śremie, uszczegóławiając godzinę operacji zaksięgowania, powoduje, że nie ma żadnych wątpliwości co do prawidłowego i skutecznego zabezpieczenia oferty przystępującego wymaganym wadium. W ustalonym stanie rzeczy nie sposób jest nawet mówić o jakichkolwiek rozbieżnościach czy wątpliwościach, w istocie zatem, mając na uwadze wyżej wywiedzione okoliczności, wydaje się, że odwołujący oparł swoje przekonanie o zasadności odwołania nie tyle na faktach – te bowiem w świetle zgromadzonego materiału dowodowego żadnego sporu budzić nie mogły – a na swoich subiektywnych wątpliwościach, które nie znalazły potwierdzenia w materiale procesowym. Zamawiający posiadał materialną możliwość dysponowania określoną kwotą pieniężną 19.12.2019 r., która została zaksięgowana 20.12.2019 r. przed upływem wskazanej w dokumentacji postępowania godziny na składanie ofert. Były to jedyne okoliczności istotne dla sprawy – jedynie pobocznie wskazać należy, że dla rozstrzygnięcia bez znaczenia pozostaje jaki system

został wykorzystany przez przystępującego (czy był to Express Elixir, czy inny), istotny jest bowiem jedynie rezultat operacji finansowej.

W konsekwencji powyższego skład orzekający stwierdził, że postawione zamawiającemu zarzuty nie znalazły oparcia w żadnych dowodach, co przeważało o uznaniu odwołania za bezzasadne. Dodatkowo Izba wskazuje, za wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 21.05.2010 r., sygn. akt: IX Ca 297/10, którego ocenę skład orzekający podziela, że „termin wniesienie – zgodnie z art. 45 p.z.p. – oznacza uznanie kwoty wadium przez rachunek zamawiającego. (...) Przy czym należy odróżnić fakt wniesienia wadium od udokumentowania jego wniesienia. Zamawiający winien mieć pewność, że wadium zostało wniesione w chwili otwarcia ofert, czyli, aby istniała możliwość sprawdzenia stanu konta przez zamawiającego. Inaczej rzecz ujmując, należy stwierdzić, że słowo wniesienie oznacza uznanie kwoty wadium przez rachunek zamawiającego”.

Dalej skład orzekający wskazuje, że nie podziela stanowiska odwołującego, który próbował podważyć oświadczenia banku zamawiającego podnosząc, że nie zostały one podpisane przez osobę uprawnioną do składania oświadczeń w imieniu banku.

Po pierwsze, zaświadczenia te stanowią oświadczenia wiedzy w formule dokumentu prywatnego i aby skutecznie podważyć wiarygodność takich dokumentów, wymagane jest przeprowadzenie kontrdowodu – na przykład na okoliczność, że osoba, która podpisała dokument nie miała, bądź nie mogła mieć, wiedzy na określony temat, bądź że w rzeczywistości zdarzenia miały inny obrót niż ten, który został udokumentowany. Przy tym ciężar obalenia rzetelności oświadczeń banku rozłożony jest według reguł ogólnych, a zatem spoczywa na tym, kto wywodzi z tego skutki procesowe, a więc na odwołującym, który nie podjął nawet próby wykazania podnoszonych okoliczności i ograniczył się do wskazywania, że on przedłożone dokumenty oceniłby inaczej.

Po wtóre, Izba zauważa, że zamawiający rzeczne zaświadczenia uzyskał na swój wniosek, prowadząc postępowanie wyjaśniające czas wpływu wadium, zatem oświadczenia złożone przez Kierownika Filii Banku w Śremie panią M.M. należy ocenić przez pryzmat art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (Dz.U. z 2019 r. poz. 1145), która to norma służy ochronie podmiotów działających w przekonaniu, że określone osoby są umocowane do działania w imieniu przedsiębiorcy. Zamawiający, w świetle okoliczności uzyskania zaświadczeń z banku, był uprawniony do posiadania uzasadnionego przekonania, że pani M.M. jest prawidłowo umocowana do złożenia przedmiotowych oświadczeń związanych z funkcją, którą pełni w banku. Natomiast wyłączenie domniemania wyrażonego w art. 97 k.c. musiałyby opierać się na wskazaniu konkretnych okoliczności je podważających, czego jednak odwołujący nie uczynił.

Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że nie potwierdził się zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 7b p.z.p., postawiony w pkt 1 *petitum* odwołania, ponieważ zamawiający w

sposób prawidłowy zbadał i ocenił ofertę przystępującego jako skutecznie zabezpieczoną wymaganym wadium przed upływem terminu na złożenie ofert, zaś odwołujący nie wykazał okoliczności przeciwnej. W konsekwencji oddalenia tego zarzutu nie mogły zostać również uwzględnione powiązane z nim zarzuty nr 2 i 3 z *petitum* odwołania – naruszenia art. 91 ust. 1 p.z.p. oraz art. 7 ust. 1 i 3 p.z.p. – które nie zostały potwierdzone w ustalonym stanie rzeczy, ponieważ nie wykazano, że wybór oferty najkorzystniejszej był nieprawidłowy, czy żeby doszło do naruszenia naczelných zasad p.z.p.

Zgodnie z treścią art. 192 ust. 2 p.z.p. Izba uwzględni odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia. Brak potwierdzenia zarzutów wskazanych w odwołaniu powoduje, iż w przedmiotowym stanie faktycznym nie została wypełniona hipoteza normy prawnej wyrażonej w art. 192 ust. 2 p.z.p.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego wydano na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 p.z.p., tj. stosownie do wyniku postępowania – obciążając odwołującego, jako stronę przegrywającą, kosztami postępowania odwoławczego, na które zgodnie z § 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2018 r. poz. 972) złożył się uiszczony przez odwołującego wpis od odwołania.

Przewodniczący:

.....